

Sygn. akt V K 832/13

1 Ds 853/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kegel

Protokolant: Izabela Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej W.

Jacka Kowalewskiego

po rozpoznaniu sprawy:

K. G. syna J. i E. z d. T., ur. (...) w R., PESEL (...)

oskarżonego o to, że: w okresie od grudnia 2012 r. do dnia 12 lutego 2013 r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego i z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie posiadając pozwolenia do dopuszczenia do obrotu tabletek o nazwie (...), wprowadzał do obrotu w/w produkt leczniczy,

tj. o czyn z art. 124 ustawy Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 12 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego K. G. na okres próby wynoszący 1 (jeden) rok;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych;

III. na podstawie art. 133 ustawy z dnia 06 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne orzeka przepadek przez zniszczenie – po upływie 6 miesięcy od zakończenia okresu próby – przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/123/13 (k. 51) pod poz. 1 i 4;

IV. na podstawie art. 230 § 2 kpk zarządza zwrot oskarżonemu przedmiotów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/123/13 (k. 51) pod poz. 2, 3 i 5;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w części, tj. ponad kwotę 600 zł, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych odstępuje od wymierzenia mu opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Biuro detektywistyczne (...) sp. z o.o. z siedzibą w C., działając na rzecz firmy (...), prowadziło czynności mające na celu m.in. monitorowanie i przeciwdziałanie nielegalnemu obrotowi lekami produkowanymi przez tę firmę.

W ramach prowadzonej działalności pracownicy biura ustalili, że na portalu internetowym (...) osoba przedstawiająca się jako K. oferuje do sprzedaży lek o nazwie V.. Sprzedający jako telefon kontaktowy podawał numer (...) oraz adres e-mail: (...)

W dniach 05 – 07 grudnia 2012 r. przedstawiciel biura dokonał zakupu testowego 30 tabletek oferowanego leku za kwotę 300 zł.

Dowód: zeznania świadka G. B. k. 6 – 7

Zatrzymany przez funkcjonariuszy Wydziału do (...) z Przystępnością Gospodarczą Komendy Wojewódzkiej Policji we W. w dniu 12 lutego 2013 r., K. G. – na ich żądanie – dobrowolnie wydał 14 opakowań z napisem (...), zawierających po 30 tabletek oraz jedno opakowanie z zawartością 22 tabletek

Vide: protokół przeszukania osoby k. 16 - 18

Tabletki ujawnione przy oskarżonym stanowiły sfalszowany produkt leczniczy, oryginalnie produkowany przez firmę (...) pod nazwą Viagra.

Zakwestionowane tabletki w istotny sposób różniły się od produktu oryginalnego zarówno pod względem rozmiarów, jak i masy. Wykazywały też dużą zmienność substancji czynnej – zarówno między sobą, jak i względem produktu oryginalnego.

Dowód: opinia fizykochemiczna k. 56 – 60

K. G. ma wyższe wykształcenie, pracuje w (...) Oddział we W.; na utrzymaniu ma jedno dziecko. Oskarżony nie był dotychczas karany sądowo.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 91

dane o karalności k. 55, 74

Przesłuchany w charakterze oskarżonego K. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tabletki kupił w legalnym obrocie – w aptece w Egipcie. Pieniądze uzyskane z ich sprzedaży w Polsce miały zasilić budżet jego rodziny i być przeznaczone na zakup wyprawki dla mającego się narodzić dziecka. Oskarżony wyraził skruchę z powodu zaistniałego zdarzenia i zadeklarował, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka G. B. oraz opinii fizykochemicznej, wzajemnie się uzupełniając, tworzyły spójną i logiczną całość.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania rzetelności relacji żadnej z przesłuchanych osób i jako wyczerpującą oraz jasną ocenił opinię biegłego z zakresu badań fizykochemicznych.

Wiarygodność dowodów nie była też podważana przez strony postępowania.

Przedstawione powyżej dowody – w tym wyjaśnienia samego oskarżonego – nie pozostawiały wątpliwości, że K. G. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występku stypizowanego w art. 124 ustawy z dnia 06 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne.

Tabletki oferowane przez oskarżonego do sprzedaży z całą pewnością stanowiły produkt leczniczy w rozumieniu art. 2 pkt 32 tej ustawy – wskazuje na to chociażby opinia fizykochemiczna, zaś on sam nie posiadał wymaganego przepisami powoływanej ustawy pozwolenia na ich wprowadzanie do obrotu poprzez sprzedaż.

Zważywszy na czas w jakim oskarżony podejmował bezprawne działania oraz fakt, że – jak wynikało z jego wyjaśnień – działania te podejmował w realizacji z góry założonego zamiaru uzyskania dodatkowych środków na zakup wyprawki dla dziecka, uzasadnione było zakwalifikowanie przypisanego mu czynu na podstawie przepisu art. 12 kk.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, Sąd uznał, że nie był on znaczny, podobnie jak stopień zawinienia sprawcy.

Oferowany przez K. G. do sprzedaży produkt leczniczy zawierał te same substancje, co oryginalne tabletki. Oskarżony kupił je w aptece – jego wyjaśnień w tym zakresie nie udało się bowiem w toku postępowania skutecznie podważyć – miał zatem prawo sądzić, że są produktem oryginalnym. Nie można oczywiście tracić z oczu okoliczności, że tego typu specyfik na polskim rynku podlega reglamentacji – może być sprzedawany tylko w aptekach i wyłącznie na podstawie recepty wystawionej przez lekarza, z drugiej jednak strony – osoby korzystające z oferty oskarżonego, czyniły to zupełnie dobrowolnie, świadomie przyjmując na siebie ryzyko ewentualnych negatywnych następstw zażycia tych środków.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd miał także na uwadze motywację sprawcy, jako jeden z elementów wskazywanych przez przepis art. 115 § 1 pkt kk.

K. G. podawał – i w tym zakresie również nie miał podstaw, aby nie dać mu wiary – że sprzedając tabletki pod nazwą (...), chciał uzyskać środki na kupno wózka dla mającego się wkrótce narodzić dziecka. Uzyskiwanie korzyści majątkowej w drodze przestępstwa w każdym wypadku zasługuje na napiętnowanie, niewątpliwie jednak należy różnicować ocenę sprawy w zależności od celu, jakim się kierował.

K. G. pracuje, utrzymuje rodzinę, prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie był dotychczas karany sędownie. Okoliczności te wskazywały, że jest osobą co do zasady przestrzegającą obowiązującego porządku prawnego, a czyn będący przedmiotem niniejszego postępowania był w jego życiu wydarzeniem incydentalnym.

Postawa oskarżonego przed Sądem dowodziła, że fakt prowadzenia przeciwko niemu postępowania karnego stanowił dla niego wystarczającą dolegliwość w związku z popełnionym występkiem, a także przestrożę przed popełnieniem w przyszłości czynu zabronionego.

W tym stanie rzeczy Sądu nie dostrzegł potrzeby sięgania w stosunku do oskarżonego po surowsze środki represji karnej, uznając za wystarczające warunkowe umorzenie postępowania wobec niego na roczny okres próby.

Środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody spełnić ma wobec oskarżonego funkcję penalną, stanowiąc pewną – w istocie łagodną – dolegliwość w związku z popełnionym przestępstwem.

Działając na podstawie art. 133 Prawa farmaceutycznego, Sąd orzekł przepadek przez zniszczenie tabletek zabezpieczonych podczas przeszukania K. G.. Zatrzymane telefony i laptop zwrócono oskarżonemu jako zbędne dla postępowania.

Oskarżony osiąga stały dochód, dlatego też Sąd uznał, że nie ma podstaw do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych w całości. Zważywszy jednak, że w chwili obecnej to na nim spoczywa ciężar utrzymania rodziny, a także mając na uwadze wysokość kosztów poniesionych w toku przedmiotowego postępowania, Sąd uznał, że względny słuszności, jak również sytuacja rodzinna, majątkowa i wysokość dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego przemawiały za obciążeniem go tymi kosztami jedynie do kwoty 600 zł.